

Феномен лідерства в сучасному суспільстві

А.В.ФОМЕНКО

Харківський національний економічний університет

«Студентство» можна визначити як групу людей молодого віку, які об'єднані виконанням потенційно найбільш значущих для суспільства спеціальних навчальних та соціально-підготовчих функцій, тимчасово беручи участь (або приймаючих частково) в суспільно-виробничій праці, якій характерна спільність побуту, світогляду, система цінностей, культури і т.д.

Для кожної окремої групи населення та для суспільства в цілому характерне виникнення при взаємодії проблеми лідерства, що значно впливає на механізм та якість взаємодії людей один з одним.

Лідером не народжуються, лідером стають. Але щоб стати лідером потрібно, насамперед, виховати в собі важливі особистісні якості. Крім того, на формування особистості по-різному впливають такі фактори зовнішнього середовища як: родина, педагоги, колектив, засоби масової інформації, громадські організації, домінуюча культура, молодіжна субкультура і т.д.

Проблема лідерства в студентській сім'ї відноситься до розряду важливих питань повсякденного життя студентства. Однак єдиної сформованої думки щодо лідерства взагалі, так само як і лідерів серед студентів не існує. Проте, при виділенні із соціальної групи людини на роль лідера більшість студентів керуються моральними нормами й психологічними характеристиками, приписуючи ідеальному лідерові ряд позитивних якостей.

Вихованням лідера, формуванням та розкриттям його потенціалу в студентському середовищі переважно займаються деканати, куратори і органи студентського самоврядування. Найбільш вагомий вплив на формування лідерських якостей особистості, на думку автора, мають саме молодіжні організації, бо їх представниками є такі ж студенти, але вже з певним позитивним авторитетом. Своїм прикладом члени студентського самоврядування демонструють стереотипи поведінки, вибір «правильного шляху в житті». Лідер неодмінно повинен бути авторитетною особою, однак існують й інші важливі характеристики. Одна з необхідних якостей лідера – вміння спілкуватись. Спілкування тісно пов'язане з довірою. І кожен факт свого спілкування з людьми лідер може розглядати як реалізовану або втрачену можливість викликати їхню довіру. У тактовному спілкуванні з людьми, в умінні надихати їх на служіння справі проявляється гуманізм лідера. Ще однією характерною рисою лідера є його здатність ставити собі мету й досяга-

ти її. Лідер повинен знати, чого хоче домогтися, і повинен розробляти ряд реалістичних кроків для досягнення цієї кінцевої мети. Вона може стосуватись роботи, взаємин, самовдосконалення, матеріальних благ, які хочеться одержати, або чогось іншого – процес досягнення буде той самий. Постановка цілей і прагнення до їх досягнення допомагають розвивати якості, необхідні для здійснення наміченого, спонукають до дії.

Для того, щоб досягти певної мети, лідерів, як правило, доводиться вирішувати проблеми й приймати рішення. І чим швидше йому вдається це зробити, тим більше продуктивним він може стати. У досягненні цілей дійсний лідер повинен бути тактовним, дипломатичним і терплячим. Лідером, що здійснює вплив на навколишній світ, можна стати завдяки високій свідомості і самоконтролю. При цьому важливу роль відіграє фактор довіри. Ніхто не стане довіряти людині, яка може заподіяти зло, експлуатувати, нешанобливо розмовляти. Таким чином, лідер – особистість, яка здійснює вплив на оточуючих, шукає в них позитивні якості й зміцнює їх.

Той, хто нехтує інших, не може стати значним. І ще не варто забувати, що не місце красить людину, а людина – місце.